Написав Ольця
П'ятниця, 17 квітня 2009, 13:45

В вечірній тиші батько з сином говорив:
“Знов день пройшов, я слідкував уважно за тобою.
Твої поступки бачив, сину дорогий,
Чому так вів себе, - питання моє...

Чому сусідці шибку ти розбив,
Розкидав іграшки сестричці без причини,
А після ланчу мамі нагрубив,
Яка так дбає про свою дитину...”

І справді, соромно стало хлопчині,
Мовчав хвилину, бо не було що сказати.
Він тільки ніжно звів на батька очка сині,
Промовив тихо: “… винуватий, тату...”

“Це дуже добре, - вину свою ти зізнаєш,
І пам'ятаєш про поступки необачні,
Та я ж надіюсь, ти урок собі візьмеш
Із покарання, що тобі я передбачив.

Ось - цв'яшки й молоток приготував,
За кожен злий учинок, хочу,
Щоб ти молоточком цвяшок забивав
На паркані За хатою, що біля порчу...”

Хлопчина добре батька розумів
І так хотів його довіру оправдати…
Він кожен день старався так як міг
Найменьше цвяшок в паркан забивати.

І так прийшов останній день неділі.
Син з батьком знов розмову мали:
“Я справився!”, - й очка голубії
Дивились ніжно знов на свого тата…

“Ці цвяшки, - хочу вже тобі віддати.
Тримати їх не маю я потреби,
Бо жодного сьогодні не прийшлося забивати!..”
Так син сказав і гордий був за себе.

І батько теж зрадів новині сина,
Він злегка так його обняв,
А потім ще таке додав: “Тобі, дитино,
Завдання інше я приготував.

На місце злих учинків - добрі учини;
Чи зможеш так, як ти гадаєш?...
Зробив добру справу - й одного цвяшка забери,
І так, аж поки всі не повиймаєш…”

І знову син за справу взявся:
Сестричку більше він не ображав,
Й сусідці помагати не вагався,
І лиш слова приємні мамі говорив.

Всього три дні! і цвяшок на паркані
Більш не було, їх син всіх повиймав.
Покликав тата, як і було в плані
І все йому наочно показав.

“Ти - молодець, я радий, що багато
Справ всього за три дні ти учинив.
Тепер я хочу, щоб уважно
Ти на паркан наш подивився...

Я розумію, ти старався, синку,
І неодмінно справився ти,
Але поглянь, - на місці злих учинків
Всерівно залишились дірочки...”

“Невже ж даремно я старався,
Багато так зробив добра”…….
І мимоволі з очок синіх
На щоки капнула сльоза...

* * *

Перш ніж образити поступком
Сестру чи брата у Христі,
Перш ніж пройти - не привітати,
Подумай, варто нам чи ні...
Лишати слід на серці, навіть
Якщо пізніше в добрих справах
Плануєм ми відносини поправить ...
Але... чи варто... адже ми знаєм
Що у поступках ми не просто брата, -
Ми Ісуса ображаєм! А Він є Добрий і прощає, -
Та все ж, на місці Його ран –
Ми знову рани залишаєм…
Чи то обман, чи може заздрість,

Страх, злість, сумніви, гордість...
Не раньмо цими Ісуса!
Стараймось жити, щоб спокуси
Не мали місця серед нас.
Нехай в поступках, всіх ділах
Лише прославиться Наш Спас!